

3 zondag 40 dagentijd a 15 maart 2020.

Bijeengeroepen zijn we hier in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

Het is alweer de derde zondag in de 40dagentijd. Welkom U allen, mensen die hier altijd of heel vaak op zondag zijn en ook U die hier vandaag meer toevallig bent.

We willen hier samen iedere zondag weer opnieuw vieren wat ons bezielt en in beweging houdt, waarin we geloven en op vertrouwen.

Deze en ook de komende twee zondagen lezen we drie lange evangelie lezingen volgens Johannes. Vandaag krijgt Jezus de titel ; “Bron van levend Water”. Volgende week: “Licht van de wereld” en over 14 dagen wordt Jezus door Johannes voorgesteld als “De Verrijzenis van het Leven”. Het zijn deze titels die straks in de paasnacht ook weer centraal staan : Jezus als Licht van de wereld, als Bron van levend water en als de Verrijzenis van het leven.

Vandaag Jezus als “ Bron van levend water”.

In beide lezingen gaat het over uitgeput zijn, uitgedroogd zijn en toch weer een bron ,water, leven vinden , nieuwe bezieling in geloof en vertrouwen.

In de eerste lezing horen we dat het volk in de woestijn mort tegen Mozes : “Waarom heb je ons weggevoerd uit Egypte als wij hier met kinderen en vee van dorst moeten sterven ?”

En ook in het evangelie gaat het over dorst op een verlaten woestijnachtige plek bij de put van Jacob ,waar Jezus midden op de dag onder de hete zon in gesprek raakt met de Samaritaanse vrouw . Er ontstaat een echte ontmoeting tussen die twee mensen die voor elkaar uit een vreemd volk zijn, een andere cultuur.

Mensen die dorst hebben, op zoek naar water om van te leven, op zoek naar nieuwe inspiratie en bezieling.

In deze 40 dagentijd stellen wij ons zelf de vraag : Hoe staat het met mijn bron, met onze bron? Waar vind ik mijn gelovige inspiatie? Vind ik het de moeite waard om er aan te blijven werken dat mijn bron niet opdroogt ?

We willen daar straks over nadenken aan de hand van beide lezingen.

Beginnen we met een korte stilte om ons hier aanwezig te weten voor het aanschijn van Goden vragen wij God biddend en zingend om vergeving.

Gebed.

God, bron van leven

Gij die weet wat er in ons leeft

aan dromen en verlangens, aan weemoed en twijfel,
raak ons aan met uw woord.

Dat wij meer inzicht verwerven in onszelf.

dat wij scherp gaan zien wie we zijn,

dat wij opstaan uit onze eigen diepten .

Blijf ons doorstromen met uw vitaliteit,
geestkracht en inspiratie.

Dat vragen wij u in Jezus naam . Amen

Overweging 3 zondag 40 dagen a jaar 15 maart 2020.

Vorige week doopte we hier drie kleine kinderen met water. Water, oersymbool voor alle leven . Zonder water geen leven , geen groei, geen vernieuwing . Water staat in de doop ook symbool voor gaan op de levensweg van Jezus, die bron van ons leven wil zijn. De moeder zong daarover : water als bron van alle leven.

Het water – het stromend water - staat vandaag in de beide lezingen ook symbool voor leven .

In de eerste lezing werd ons vertelt hoe het volk in de woestijn dorst had en mopperde tot Mozes : Is hier in de woestijn de Heer nog in ons midden of niet?

U weet, de woestijn staat in de bijbel voor iedere situatie waar het in het leven heel moeilijk is om je weg te vinden. Daar waar het echte leven is opgedroogd, waar er geen uitweg meer is, het leven geen toekomst meer biedt, alles lijkt op elkaar. Dat kunnen natuurlijk allerlei moeilijke situaties zijn waarin mensen zich afvragen, hoe moet ik nu verder. Mensen hebben dan als het ware hevige dorst, er is verlangen naar uitzicht , maar er is geen uitzicht. Dat alles kan wanhopig en cynisch maken en mensen in vertwijfeling doen uitroepen : Waar ben je God, waarom laat je het afweten als je ziet wat wij hier allemaal moeten meemaken?

Dat is altijd weer opnieuw een herkenbare vraag als wij in ons leven met ramspoed en tegenslagen van welke aard ook worden geconfronteerd.

In dit bijbelse verhaal, waar mensen tot wanhoop gedreven zijn , zorgt God voor bevrijding . Voor water uit de rots ; waardoor het leven weer gaat stromen, en mensen weer op gang komen.

Is de betekenis van dit verhaal dat je altijd maar blind op God moet blijven vertrouwen, en dat dan alles vanzelf goed komt? Nee dat is zeker niet wat de lezing wil zeggen, en dat is ook niet wat wij in ons

leven ervaren.

Dit verhaal vertelt wel, dat God ons lijden , de tegenslag in ons leven ook niet wil ,en dat Hij altijd bij mensen is, ook of juist als het leven zwaar valt. Dat gelovig besef kan een enorme kracht en houvast zijn in ons leven om door een moeilijke periode heen te komen.

Het evangelie van Johannes vertelt ons over een ontmoeting tussen Jezus en een Samaritaanse vrouw en hoe de vrouw in die ontmoeting, van een vrouw met een belast verleden, een vrouw met nieuwe toekomst wordt.

Jezus vraagt de vrouw om water,want hij heeft dorst en hij raakt met haar in gesprek. De vrouw is aanvankelijk verbaasd dat zij - nog wel als een samaritaanse - , door een joodse man wordt aangesproken.

Wat moet die joodse man met mij, ben ik nu ineens goed genoeg, om water voor hem te putten?

We horen hoe de kijk van de vrouw op Jezus gaande weg het gesprek totaal verandert. Eerst is Jezus voor haar nog alleen maar de man die dorst heeft, later wordt Hij meer iemand die bevrijdt, die in haar ruimte maakt , die haar opnieuw open doet gaan door met haar in een diepgaand gesprek te raken over haar eigen leven, haar diep verscholen innerlijke dorst naar meer waarachtigheid en liefde.

In gesprek met Jezus durft ze haar eigen binnenste weer onder ogen te zien. Het wordt haar duidelijker wie ze zelf is. Ze komt tot meer zelf inzicht , waardoor ze haar minder waardigheidsgevoel, haar neerslachtigheid leert overwinnen , waardoor haar dieper liggend verlangen naar liefde en geluk in haar leven, naar wie God is, weer opnieuw gewekt wordt. Kortom waardoor haar levensbron die opgedroogd was, weer ging stromen.

In gesprek met Jezus wordt haar duidelijk dat God op de eerste plaats te vinden is in jezelf, diep van binnen en hij geeft jouw kracht om het

leven aan te kunnen. Hij wil bij ons zijn bij voor en tegenspoed. God is ook te vinden in de ander, daar waar mensen elkaar in alle oprechtheid willen ontmoeten .

Je moet vooral niet denken – zegt Jezus dat God een alleenrecht is van een volk, een land , een stroming. God laat zich niet vastleggen in stenen en wetten of bepalingen, maar God leeft waar mensen hem blijven zoeken. God is in jou en in mij, is degene die jou levend water wil geven, die voor jou een bron wil zijn om uit te leven.

De vraag aan ons vanuit dit verhaal is hoe staat het met mijn bron. Waar vind ik mijn gelovige inspiratie ? Kan dit verhaal, de ontmoeting tussen Jezus en de Samaritaanse, nog model staan voor ons eigen zoeken naar waarachtigheid in eigen leven en geloven? Kan het verhaal van deze ontmoeting , nog model staan voor ons eigen omgaan met elkaar?

Durven wij het ook aan, in onze contacten met elkaar, ons meer door elkaar te laten gezeggen, zo nodig moeilijke op of aanmerkingen – correcties - die je van de ander over je zelf krijgt ,niet meteen weg te schuiven,maar onder ogen te zien.

Kortom , zijn we er niet bang voor om ook door de ander meer in contact te komen met de diepere waarheid van eigen leven. Niet voorbij te leven aan de minder leuke dingen van onszelf .

Want zolang we ons eigen binnenste helemaal afsluiten voor de ander, blijven we als het ware voor onszelf op de vlucht en blijft je binnenste klein. Dat kunnen we van deze vrouw uit het evangelie leren.

Bidden wij daarom vandaag dat wij er voor blijven zorgen, dat onze eigen levens en geloofbron niet opdroogt en de stroom van het leven niet geblokkeerd raakt. Amen

